

Alleen nog deze verzen

Alleen nog deze verzen

Gedichten

Ap Verwaijen

Opgedragen aan Pieter

ISBN 9789402172317

© 2018 Ap Verwaijen / Stichting Handelingen Breda

Verkrijgbaar via: ap.verwayen@gmail.com of: www.bol.com

ALLEEN NOG DEZE VERZEN

In wat men een gedicht noemt
is elke zin vaak zoek
gewauwel en geneuzel
gezeur en leuterkoek

De dichtvorm die in zwang is
legt heel de dichtkunst lam
het hedendaags gedicht is
veeleer een cryptogram

Wat moet je met zo'n raadsel
waarom nog tijd verkwist
zoals zo menig zaadcel
zijn doel al heeft gemist

Ik heb dan ook besloten
hier stopt de poëzie
alleen nog deze verzen
en basta potjandrie

CREËREN

Angstaanjagend is het
met niets te beginnen
zelfs geen idee
blank, woordenloos
zou er iets komen
je wordt aangeklaagd
zo werkt het niet
je bent niet geroepen
dit gaat nergens over
hou er maar mee op
tijd is toch al zo kostbaar
en intussen groeit het
hou vol denk je
het moet eruit komen
het is hard trekken
als een paal in natte grond
je ontruikt het aan de moeheid
aan de slaperigheid
maar je vordert langzaam
is het al zo ver
ja het is er bijna
nog even doorgaan
het moet overtuigend zijn
zo nu begint het iets te lijken
het is tevoorschijn gekomen
het was er al die tijd al
je hebt niets uitgevonden
je hebt niets nieuws geschapen
slechts ontdekt dat het er was
het is er hoera
lees maar

DICHTWERK

Er zijn altijd weer gedichten
nimmer zwijgt de poëzie
maar ik mis soms die verlichte
snippertjes van Gods genie

die daar in de ruimte zweven
eindelijk worden opgemerkt
opgevangen, opgeschreven
en in strofen uitgewerkt

dichter zijn is profeteren
dromen vangen op hun vlucht
klanken laten condenseren
woorden plukken uit de lucht

wie de geest krijgt: laat hem waaien
door de ether, langs het zwerk
en verzamel al die flarden
en ziedaar: een meesterwerk

VORM GEVEN

Ik heb mijn leven
vormgegeven
mijn eigen stijl
boeken bij elkaar gezocht
een metallic zilveren auto
een metallic zilveren vrouw
niemand past in deze schoenen
dan deze persoon
leef mijn eigen levenscycli
heb mijn eigen bioritme
mijn hart klopt in mijn
favoriete tempo
haal adem als ik wil
woon in deze grote wereld
in de grottemensenstad
maar denk mijn gedachten
spreek mijn eigen woordenschat
creëer hier mijn bestaan
het klimaat van mijn werkkamer
mijn microkosmos
binnen het universum
zit in mijn eigen vel
huis tussen mijn eigen botten
denk tussen mijn eigen oren
daar heeft een ander
een bezoekerspas nodig
die ik kan verstrekken
aan wie ik wil

WEER THUIS

Ben jij het echt
ik was je kwijt
waar zat je
al die tijd

Je was er
plotseling
vandoor
ik had geen enkel
spoor

Ik was bezorgd
waar was je heen
ik red me wel
alleen

Ik weet hoe
kwetsbaar
jij soms bent
wat ben jij
zonder vent

Je wilt niet weten
wat een strijd
nee, dit is geen
verwijt

Je bleef maar weg
ik was benauwd
het was zo stil
zo koud

Vergeef me
dat ik
ernaar vroeg
stil maar, het is
genoeg

Ik vraag niks meer
we leven nog
nu blijf je bij me
.....toch?

STEMMING

Het bekruipt je
t voelt anders
j energie is minder
waar is de levenslust
ergernis, wanorde
rusteloosheid
n toch apathisch
wat is de oorzaak
r is geen oorzaak
r is geen perspectief
j hebt weinig te geven
r is nix meer over
t is tijdelijk
morgen kan het over zijn
of overmorgen
t gaat alweer

MIJN KIND

Ai, kind, waar ben jij toch gebleven
'k verlang naar jou, mijn lieveling
jij koos jouw weg, verliet mijn leven
de kou kwam binnen toen jij ging

Toen ik je naam riep in de hof
toen had je je al lang verschanst
Ik heb nog op de fluit gespeeld
maar jij hebt niet meer meegedanst

Mijn ziel verviel in jammerklacht
plots van jouw blijde lach gespeend
ik heb een klaaglied voortgebracht
maar jij hebt vast ook wel geweend

Ai, waarom heb je mij verlaten
wij hebben 't leven toch gedeeld
ik denk wat blijft er van je over
nu je zo met je leven speelt

Mijn kind, ik heb je losgelaten
het beste voor ons allebei
ik was toch ook door jou gevangen
nu zijn we immers beiden vrij

Het zal ooit in een meimaand wezen
het zal dan stil zijn in 't heelal
dat ik ineens jouw geur zal ruiken
je silhouet ontwaren zal

Ik zal je tengere armen voelen
je haar dat wappert in de wind
twee mensen die zijn teruggevonden
een oude vader en zijn kind

LIEVE

Jij denkt
dat ik denk
dat jij mij
niet bemint
ik denk
dat jij denkt
dat ik jou
niks vind
welnu
het wordt tijd
dat er ééntje
begint
weet dan
dat ik jou
zo begeer
lieve kind
ik hoor
dat jij zegt
dat je weet
dat je vindt
dat jij
mij beschouwt
als je liefste
vrind
en dat er
heel veel is
dat ons bindt
zodat
tussen ons
iets bijzonders
begint
en ik
me ineens
in de hemel
bevind

VRIJHEID

Wie macht ziet
als de hoogste vorm
van vrijheid,
zal zelf tenslotte
aan die macht
zijn onderworpen.

Wie rijkdom ziet
als de hoogste vorm
van vrijheid,
zal zelf tenslotte
aan de rijkdom
zijn gebonden.

De ware vrijheid is
de vrijheid om
te kiezen,
om dat te doen
wat men
behoort te doen.

IK ZAL VAN JE HOUDEN

Als je langzaam langs me loopt
met je wiegende figuur
je haar danst met je tred
je neus steekt in de wind

als je mij bent gepasseerd
en je je van mij verwijdert
lang nog naar me kijkt
ogen in je achterhoofd

als de aarde tussen jou en mij
schudt en dan in tweeën splijt
een diepe kloof ons scheidt
en jij uit het zicht verdwijnt

dan beloof ik dat ik hier
op mijn post zal blijven
desaltegenniettemin
tegen beter weten in

al word ik van de motregen
vreselijk verkouden
ook al ben je mijlenver
ik zal zachtjes van je houden

TEGENSTRIJDIG

Wanneer je zoekt
naar tegenstrijdigheden
dan vind je die
in mensen overvloedig

We denken vaak
gering over onszelf
en zijn tegelijkertijd
nogal hoogmoedig

Maar stel dat het ooit
omgekeerd zou worden
dan werd het heel wat
leuker op de aarde

Wie combineert
oprechte nederigheid
met een gezond gevoel
van eigenwaarde?

DICHTEN

Kom nog even bij me
dan gaan we samen rijmen
dichter, dichterbij me
lig maar dicht bij mij

Wat is eigenlijk dichten
dat doe je met een dijk
een dijk van een gedicht
dat maakt het leven licht

Zoals een dijk gedicht wordt
zo zou ik willen rijmen
om aan elkaar te lijmen
wat hier aan stukken ligt

Dichten is verlichten
dichten is verduisteren
dichten is soms fluisteren
dichten is goed luisteren

Een woord en nog een woord
en dan ineens een zin
die regel is het einde
dat is een goed begin

Waar moet het over gaan
gedichten moeten zingen
van eindeloze dingen
die nooit meer overgaan

Maar dit gedicht gaat heden
over een ver verleden
wat tussen ons geweest is
en nooit meer zo zal zijn